

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. Quantum Divus Iosephus Christi Pater ex S. Augustino citato?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

uxoris charitas de qua liberi procreantur? non illic attenditur commixtio carnis, quae in utraq; feminâ par est. Ubi vincit uxor nisi in affectu conjugii, affectu sincerioris castiorisq; charitatis? si ergo posset de uxore quisquam sine concubitu suscipere filios, non tanto debuit latius quanto est illa castior quam diligit amplius? Quam divinè hæc Divus Augustinus pro Sanctissimo ac castissimo nostro Iosepho! ex quibus satis apparet quàm sublimiter fenserit hic incomparabilis Doctor de hæc paternitate.

XIII. Nec te moveant quisquis hæc legis verba illa Augustini ex hoc cap. 16. *Nam & qui adoptant filios castius eos corde gignunt, quos carne non possunt, quasi vel Patres adoptione præferat illis qui sunt generatione tales, vel paternitatem D. Iosephi, compareret cum paternitate per adoptionem: nihil enim minus cogitavit D. Augustinus. Sed cum pronunciaverit & tam multis afferuerit negationem exercitii libidinis, aut carnalis commercii (quod comitari toler libido) in Divo Iosepho non officere ejus paternitati verâ, id tantum confirmat exemplo paternitatis per adoptionem, in quâ nulla intervenit libido, & voluntas adoptantis id facit quod natura non potuit. Estque non comparatio similitum, sed argumentum à minori ad majus, ac si diceret: videte quod in adoptione hominum, illi quibus natura denegavit filios, alios sibi voluntate adoptant, quos ut ita dicam corde gignunt, qui ex lege humanâ fiunt adoptantis filii, & sine libidine, sine carnali commercio sunt filii: si ergo hoc potest sola adoptio & voluntas humana, quid cogitandum in nostro casu, ubi Deus ipse D. Iosepho filium suum ex uxore jam uxore dedit, & habere voluit licet sine carnali commercio? hæc est argumentatio D. Augustini ex ipsius verbis admetitis manifesta.*

XIV. Et quia ut aiunt Docti, *in geminatis non cadit error*, confirmatur hæc doctrina Divi Augustini ex eodem Augustino lib. 2. de Consensu Evangelistarum cap. 1. ubi explicans verba illa: *Et ibant parentes ejus per singulos annos, &c.* ita habet: *sed ne quisquam hic parentes consanguineos potius Maria cum*

ipsâ Matre ejus intelligendos putet, quâ ad illud respondebit quod ipse item Lucas superius dixit. Et erant Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo: Cum igitur ipse narret non ex concubitu Iosephi, sed ex Mariâ Virgine natum Christum, unde eum Patrem ejus appellat, nisi quia & virum Mariæ rectè intelligimus sine commixtione carnis, ipsâ copulatione conjugii, & ob hoc etiam Christi Patrem multo conjunctius qui ex ejus conjugio natus sit, quam si ei esset aliam de adoptatus. Ex quo textu patet bonitas nostræ explicationis textui Augustiniano præcedenti numero data, & Divum Augustinum hic & ibi sibi coherere, meque idè & omnes cordatos illi hæc in re prudenter adherere.

SECTIO III.

Quantum D. Iosephus Christi Pater ex D. Augustino citato?

PROgreditur Divus Augustinus, & cap. 20. hoc ipsum quod intendimus probando, etiam asserit firmius Christi Patrem esse Divum Iosephum quàm sint cæteri homines Patres filiorum quos ex se genuerunt, pro quo accipe ipsa verba Divi Augustini dicto cap. 20.

Iam verò illud quia movere non debet, quare per Ioseph, & non per Mariam generationes numerentur, satis dictum est, quia sicut illa sine carnali concupiscentia Mater, sic ille sine carnali commixtione Pater. Per illum ergo descendant, & per illum ascendant generationes: nec eum propterea separemus, quia defuit carnalis concupiscentia, major puritas confirmet Paternitatem, ne ipsa Sancta Maria nos reprehendat. Illa enim nomen suum proponere noluit marito suo, sed dixit, Pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Non ergo faciant perversi murmuratores quod conjux casta non fecit. Numeremus ergo per Ioseph, quia sicut castè maritus sic castè Pater est: Sed proponamus virum femina ordine natura & legis Dei. Nam si remoto illo, illam constituamus, dicit ille, & rectè dicit, quare

quare me separasti? quare non per me generationes vel ascendunt vel descendunt? Notanda diligenter quae sequuntur? An dicitur ei quia non tu genuisti opere carnis tuae? sed respondebit nunquid & illa opere carnis suae peperit? Quod Spiritus sanctus operatus est, utriusque operatus est, sed in co sexu quem parere decebat, operatus est hoc quod etiam marito nasceretur. Deinde post pauca. Sic ergo Pater sicuti est. Cautissimè enim Evangelista & prudensimè per illū numerant sive Mattheus descendens ab Abraham usque ad Christum: sive Lucas ascendens à Christo per Abraham usque ad Deum. Ille descendens numerat, ille ascendens. & ambo per Ioseph: Quare? concludit: quia Pater? Quare Pater? quia tantò firmitus Pater, quanto castius Pater.

XVII. In quibus Augustini verbis tria omninò notanda, primò interrogatio illa, Si remoto illo, illam constituamus, scilicet in Genealogia seu deductione progenitorum ex quibus Christus, dicit ille & rectè dicit quare me separasti? quare non per me generationes vel ascendunt, vel descendunt? ubi vides Augustinum censere quod fuisset data D. Iosepho occasio iustae quarimoniae, si per Beatam Virginem, & non per ipsum descensus Christi secundum carnem deductus fuisset: Idem quoque censet idem S. Doctor tom. 7. lib. 1. de nuptiis & concupisc. cap. 11. his verbis: Sed cum Iosepho non seminante illa peperisset, profectò nec ipsius forma servi ambo parentes essent nisi inter se etiam sine carnis cõmixtione conjuges essent: unde & series generationum, cum parentes Christi connexionem successionis commemorantur, usque ad Iosephum potius, sicut factum est, fuerat perdenda, ne (nota quod sequitur) in illo conjugio virili sexui utique potiori fieret injuria, &c.

XVIII. Secundò, notanda istius iustae querimoniae ratio: Si enim ei dicatur, quid quereris quod per te Genealogia Christi non deducitur, cum eum opere carnis tuae non genueris? Respondebit, inquit Augustinus, nunquid & illa, idest Beata Virgo, opere carnis suae concepit? ac si diceret, non. Quod Spiritus Sanctus operatus est, utriusque operatus est, sed in co sexu quem parere decebat, operatus est hoc quod etiam Marito nasceretur. Magna sunt ista pro Paternitate D. Iosephi.

XIX. Sed quomodo hoc potest esse verum quod Beata Virgo non genuerit Christum opere carnis suae? quomodo ergo Teotocos? quomodo Mater Dei? Respondeo pro defensione asserti Augustiniani in Diva Virgine quando Verbum Dei concepit, non tantum non fuit copula cum viro, ut constat, sed nec in conceptione Verbi fuit resolutio seminis ipsius, ut in ceteris mulieribus quando concipiunt ex viris: si enim ipsa non seminent, earumque semen non resolvatur quando coeunt, non concipient: in his autem duobus copulâ scilicet & seminatione seu resolutione seminis est opus carnis in mulieribus, quorum neutrum fuit in Virgine purissima. Etsi enim ipsa concurrerit ad organizationem Corporis Christi, & unionem ejusdem corporis cum animâ ut ceterae mulieres in formatione suarum prolium, non tamen ut illa per semen resolutum, sed per virtutem ei à Spiritu Sancto supernaturaliter concessam. Ita Divus Thomas 3. part. quaest. 32. art. 4. Quare vis argumenti Augustiniani talis est, Si Beata Virgo est Christi Mater, cum tamen non per opus carnis, idest copulam & sui seminis resolutionem conceperit ut ceterae mulieres: Quare cur in Divo Iosepho ut esset ejusdem Christi Pater requireretur quod per opus carnis & seminando eum genuerit? Cumque oportuerit Virgo esse Mater concipiendo Christum, non per opus carnis, sed per virtutem à Spiritu Sancto concessam, cur non sufficiet, ut Ioseph sit ejus Pater, quod in uxore sua à se indivisâ formatus sit per actionem Spiritus Sancti suae suppletivam, & ex directâ voluntate ejus actionem suppleri?

XX. Tertiò, notanda ex praedictis magna Divi Augustini conclusio quod scilicet non tantum sit verè Christi Pater, sed etiam firmitus, sive perfectus Pater, quò castius. Cum ergò nihil aliud in praefatis egerit Augustinus, quam perpetuò conferre hanc Divi Iosephi Paternitatem, quae fuit sine concubitu, cum illa quae est per concubitum, & post ejusmodi collationem, seu comparationem, tandem ita concludat, quid sequitur nisi Divum Iosephum esse perfectius

festius Christi Patrem quam sint ceteri qui per concubitus & opus carnis generant.

XXI. Sed quomodo vera potest esse hæc Sancti Augustini sententia? nam illi qui per concubitus generant, quocumque tandem modo ad generandum procedant, id est sive ad id ex officio descendant, sive per libidinem ruant, sunt principium per se filiorum suorum; Divus autem Iosephus non est Pater Christi nisi per actionem Spiritus Sancti eius vices supplentis: Atqui quod quis est per se, magis est tale, quam qui est tantum per alium, & illius actionem: ergo &c. pro hoc sic

CAPUT XVII.

Pro sensu Divi Augustini in locis præcitatis dimicatio.

I. **N**OTANDUM primò, etsi priusquam Beata Virgo impragnaretur à Spiritu Sancto, Divus Iosephus nihil de eo præcaverit (quia id primò didicit ab Angelo, eum eam gravidam dimittere cogitaret) divinitus tamen ei datum est, ut actualiter ante cognosceret Deum posse si velit viro ex uxore sua, vel per conjunctionem, vel citra illam, dare liberos, sicut potest citra alimentum, si velit, dare homini ut in se vivat. Ex quâ cognitione & fidei suæ magnitudine, movente tamen illum ad id specialiter Deo in ordine ad executionem electionis de eo factæ in Patrem jam instantem, sic apud se resolvit: Cum id ita sit quod potest Deus, si velit, viro ex uxore suâ, vel per conjunctionem cum illâ, vel citra conjunctionem, dare liberos; Ego me igitur totum quoad hoc ipsius Divinæ providentiæ & voluntati committo, firmiter credens si Deus velit me habere prolem, mihi daturum renuncianti pro ipso operi carnis, non daturum autem quantumvis illud facienti, si nolit me habere prolem: unde & ex hæc reflexione non difficile abiit in votum castitatis inaudito exemplo.

I I. Hoc notandum inter omnia quæ ad Divi Iosephi commendationem dici

possunt nobilissimum, & ex quo multa suis locis non modica ad eius laudem colligam, non difficile suadetur cuivis homini pio: Nam primò illud mihi suggestit Divi Augustini doctrina Capite præcedenti num. 9. & 10. ex cap. 14. istius sermonis 63. de diversis transcripta, & Divi Iustini Martyris quæst. 66. ad Orthodox. supra hoc Tractatu cap. 3. num. 2. Secundò, quia nihil est in eo repugnans: quod enim dici posset esse ridiculum & stultum expectare prolem ex uxore sine concubitu per miraculum tunc omninò inauditum, nec ab inde amplius futurum, rejicitur. Primò, quia nõ dicimus certò expectasse prolem ex uxore sine concubitu, sed certò credidisse posse Deum si velit sine illo dare prolem: in quo nihil stulti, imò quod omnes crederent. *Quia non erit impossibile apud Deum omne verbum.* Luc. c. 1. Secundò, quia gratia electionis D. Iosephi fuit ut esset Pater Christi, ad quod & directè ex supradictis electus est: Cum ergo Dei ordinatum sit gratiam muneri ad quod elegit aprare, dicendum sine formidine, nullam D. Iosepho gratiam negatam, quæ conduceret ut ad illud munus Patris JESU melius præpararetur: Et hoc quidem tantò verius & certius, quanto æquius est cogitare Deum nullibi exactius hanc regulam servasse, quam in Mariâ & Iosepho utroque Christi Parente. Cum ergo per hanc sanctam cogitationem Divus Iosephus melius ad suam paternitatem præparandus foret, ut constat, hæc gratia illi nullatenus est deneganda. Tertio, quia per hoc disponebatur ejus animus ad facilius & promptè postea assentiendum Angelo revelanti id ipsum sibi contigisse quod crediderat. Quarto, cum Divus Iosephus uxorem duxerit, sciret autem apprimè quod maledictus esset tunc ex lege sterilis in matrimonio, nullâ cogitatione melius confortari potuit, ut spretâ illâ legis maledictione, & apud homines probro, in continentiam cum Virgine uxore conspiraret, quam illâ. Quintò, ex nostro Imperfecto in Matthæum homil. 1. ad illa verba, *Ioseph autem vir ejus cum esset justus: ubi sic ad rem nostram argumentatur. Conceptionem manifestè videbat, & fornicationem suspicari non poterat,*